

משבוע לשבוע

גיליון מספר 149

16.1.20

חֲרֹב-טוֹן

הַשְׂמִימָה שֶׁנִּתְּנָה אֵת הַטוֹן

אז מה היה לנו .....

- **מתנדבים לטובת הקהילה** - בהמשך לרשימה בחרובטון צוות אבלות: דגנית, אביטל וערן רק שלא נצטרך .....
- **שישי קהילתי "תכנון בונה קהילה"** - צוות ההגוי נפגש עם צוות בינוי להכנת המפגש הקהילתי בעניין תכנון בונה קהילה שיתקיים בסביבות סוף מרץ, ממפגשים קודמים גילינו שאפשר בהחלט ליישם הרבה דברים מהנאמר במפגשים. מהמפגש מדברים קהילה יצאו הרבה פעילויות (כמו הקמת ועדת תרבות וכו') וגם שישי חינוך הפיק ומפיק יישום דברים חשובים.
- **צוות ותיקים** – נוסע ביום ראשון לסיור בנאות מרדכי ללמידה על המערך שהקימו יישובי גליל עליון לגילאי הגיל השלישי.
- **פורים מגיע** - ומחסן תחפושות בניהולה המסור של חווי נפתח, מניסיון זה פותר הרבה לאנשים כמוני שיצירתיות היא לא הצד החזק שלהם בלשון המעטה... (אחחח), איפה הימים ההם שרינה ובוקי היו תופרות תחפושות לפי בקשת הילדים... פרטים על המחסן בהמשך ...
- **מרדכי ריבק** - אביו של ראובן ריבק נפטר השבוע, למרדכי היה סיפור חיים מרתק שפורסם על ידי אריאל במהלך השבוע, נראה לי נכון להביא כמה קטעים מהסיפור:
ריבק ביקר באושוויץ לפני כמה שנים וסיפר שעבר בכמה מחנות. המדריך הפנה אותו למשרדים של ממשלת גרמניה שם קיבל תיאור של מסעותיו בין המחנות. מסתבר ששהה ב 13 מחנות. באחד המסעות שכב ברכבת בפנינת הקרון בו הצטופפו מאה ועשרים איש. הוא קדח חור בקיר העץ והושיט החוצה קופסת פח. שבויים הונגרים שעבדו במסילת הרכבת מילאו מים בפחית שהושיט. בעת שביקר בלובלין פנו אליו שני אנשים, תיירים מקנדה, ואמרו לו: "אתה הצלת את חיינו, שכבנו לידך בקרון ונתת לנו מים מהפחית שלך".
כשהגיע למחנה המוות בוכנוואלד נשברו משקפיו וחשך עליו עולמו כי עליהם שמר מכל משמר. איש אחד שהבין את גודל הבעיה תיקן לו את המשקפיים בעזרת חוטי-תיל. שנים רבות אחר כך, נסע מטעם קואופרטיב ההובלה בית-שאן חרוד להולנד, בכדי לבחור משאיות חדשות בחברת דאף. המארח הביט בו, ואמר: "אני מכיר אותך. האם אתה היית במחנה בוכנוואלד ב 1945? זה אני שתיקנתי לך את המשקפיים". מסתבר שההולנדי גורש על ידי הגרמנים אל המחנה מאחר והסתיר יהודים בביתו. "שלוש משפחות של יהודים הסתרתי אצלי בבית" אמר לו החבר ההולנדי, "ואני לא מצטער לרגע".
אחרי סיום המלחמה עבר מרדכי לצ'כיה שם חלה במחלת הטיפוס. האח במחלקה פינה אותו לחדר המתים כי לא היה טעם לנסות להצילו. אח אחר מצא אותו בחדר המתים והחזיר אותו למחלקה. כשהתעורר ראה נערה יושבת ליד מיטתו ביום ובלילה וסועדת אותו. "אתה האחד והיחיד ששבת מחדר המתים לכאן" אמרה לו, "ואני נדרתי נדר והוציא אותך חי מפה". נערה אחרת רחצה אותו כאשר שקל כנוצה. כשעלה לארץ ראה אותה משחקת בתיאטרון חיפה. לימים פגש אותה במפגש בלוחמי-הגטאות, שם סיפרה לקהל שרחצה חולים במחנה בצ'כיה. "כך" אמר לה מרדכי, "אני הייתי שם, את רחצת אותי".

בקרבות על קיבוץ גשר במלחמת השחרור נפצע מרדכי קשה. בכל ביקור שלי באתר גשר הישנה אני ניגש לקצה הבונקר, מביט במחברת הקרב שעדיין נמצאת, כתובה בדיו כחול. 'מרדכי ריבק' כתוב שם, 'נפצע קשה. אין תחבושות ואזלו תרופות'. מרדכי שרד גם את הפציעה הקשה הזאת, כנגד כל הסיכויים. מרדכי חגג את הקמת המדינה והקים משפחה. היה לאב וסב אוהב. **יהי זיכרו ברוך.**

שבת טובה

נעה.

מחסן גחפושוג בספרייה פורים 2020

המחסן יפתח לתושבי הקהילה, להשאלה,

בתאריכים 18/02, 25/02, 03/03, 10/03

ימי ג' בין השעות 16.00 ל-17.30

יש מגוון תחפושות לכל הגילאים, מ-0 עד 100,

כולל אביזרים להשלמה

הכל ניתן בהשאלה ויש להחזיר נקי ומגוהץ חודש אחרי פורים

למי שיש בבית תחפושות שהוא מעוניין לתרום על מנת להגדיל

את ההיצע במחסן – אפשר להביא לספרייה או אל רותם למפעל

חוי

ספרייה 04-6761804

